

OGLAŠAJTE V
NAJSTAREJŠEMU
SLOVENSKEMU
DNEVNIKU V OHIO

Izvršujemo vsakovrsne
tiskovine

ENAKOPRAVNOST

EQUALITY

NEODVISEN DNEVNIK ZA SLOVENSKE DELAVCE V AMERIKI

ADVERTISE IN
THE OLDEST
SLOVENE DAILY
IN OHIO

Commercial Printing of
All Kinds

VOL. XXX. — LETO XXX.

CLEVELAND, OHIO, MONDAY (PONDELJEK), NOVEMBER 17, 1947

STEVILKA (NUMBER) 224

Novi grobovi

ANGELA MOSTAR

Danes zjutraj je preminila po dolgi bolezni Angela Mostar, stanujoča na 6307 Bonna Ave. Podrobnosti bomo poročali jutri.

MARIJA ZORMAN

V soboto popoldne ob 4:30 uri je preminila obče poznanica Marija Zorman, rojena Pucihar, vdova Ivana Zormana, ki je preminil točno na isti dan pred 35 leti. Rojena je bila 21. oktobra 1863 v Velikem vrhu pri Šmarju na Gorenjskem, od koder je prišla v Ameriko leta 1893. Njen pokojni soprog je bil organist cerkve sv. Pavla na E. 40 St. Pokojnica je bila članica društva sv. Vida št. 25 KSKJ, društva sv. Janeza Krstnika št. 37 ABZ, društvo Woodmen Circle, The Maccabees in Oltarnega društva sv. Pavla.

Tukaj zapušča štiri sinove in hčer: poznanega in spoštovanega pesnika in glasbenika Ivana, odvetnika Joseph, glasbenika Karla in Rajko, ki je poslovodja trgovskega podjetja, ter Pavlo, ki je soproga poznanega Jona Mihajleviča.

Pogreb pokojnice se bo vršil v sredo zjutraj od devetih iz Grdinovega pogrebnega zavoda v cerkev sv. Pavla ob 9:30 uri in nato v družinsko grobničo na pokopališču Calvary.

MARY SVRAY

Po dolgi in mučni bolezni je preminila v Polyclinic bolnišnici v soboto večer Mary Svray, rojena Skufca, stara 44 let. Stanovala je na 3754 E. 93 St. Bile je članica društva Blešt. 20 SDZ. Tukaj zapušča žaluječega soproga Johna, pet hčera: Mary, Mildred, Anna, Evelyn in RoseMarie ter osem mesecev starega sinčka Cary, očeta Josepha, brata Franka in Antona, sestro Jennie in včet drugih srodnikov. Pogreb se bo vršil v sredo zjutraj ob 8:30 uri iz Ferfoliatovega pogrebnega zavoda na 9116 Union Ave. v cerkev sv. Lovrenca ob 9. uri in nato na pokopališče Calvary.

DANICA MARN

Po dolgi bolezni je preminila na svojem domu Danica Marn, rojena Predovič, stara 58 let. Stanovala je na 1258 E. 59 St. Pogreb oskrbuje Zakrajškov pogrebeni zavod. Podrobnosti bomo poročali jutri.

KONGRESNIK PRIPOROČA RABO VOJAKOV V EVROPI

WASHINGTON, 15. nov.—Republikanski kongresnik John Davis Lodge iz Connecticuta je včeraj pred kongresnim odsekom za zunanje posle rekel, da bi Zedinjeni države morale rabiti silo, ako bi se izkazalo za potrebo, da se zaščiti 16 evropskih narodov, ki so se izrekli za Marshallov načrt, proti notranjim komunističnim vstajam.

NEŠKI ROKETNI VESČAK UBIT V ANGLIJII

WESTCOTT, Anglija, 15. nov.—Pri eksperimentiranju z roketnimi bombami je bil tukaj ubit dr. J. Schmidt, eden izmed vodilnih nemških roketnih strokovnjakov, ki so ga Angleži importirali iz Nemčije.

V ČEŠKOSLOVAKI SO ARETIRALI 60 VOHUNOV

LONDON, 16. nov.—Poročilo iz Prage pravi, da je bila danes aretirana skupina 60 Čehov, ki so obtoženi, da so vohunili za Anglijo.

PET OSEB UBITIH V NEMIRIH V ITALIJI

Levičarji zahtevajo od de Gasperija, naj zatre neo-fašistično gibanje

RIM, 15. nov.—V mestu Cerignola, ki se nahaja v južni Italiji, so danes izbruhnili resni nemiri, tekom katerih je bilo ubitih najmanj pet oseb, večje število pa ranjenih.

Iz Rima so se nemiri naglo razširili na ostala italijanska mesta. V Rimu je vsled stavke paraliziran ves transport.

Delavske unije so obljubile, da bodo povedele mere za vzpostavitev miru, če bo vlada zatrula neo-fašistično gibanje. Kot pravijo poročila, so v Cerignoli delavci, katerih število se ceni na 5,000, zasegli glavni trg, dočim je vlada proti njim poslala močne oddelke policije in vojašta, podprte z oklopнимi avti.

Delavci napadli policijo s strojnimi puškami

Is notranjega ministrstva poročajo, da so v Cerignoli delavci napadli policijske parake s strojniscami in granatami. Po možni šef policije je baje bil težko ranjen, trije karabineri en eden policijski agent pa jaže.

Točno število ubitih se ni moglo ugotoviti. Rimski časopis "Momentosero" na primer poroča, da je "veliko število ubitih". Isti časopis pravi, da so vse ceste, ki vodijo v Cerignolo, blokirane, telefonske in telegrafske zveze pa prekinjene. V mestu samem je tudi izbruhnila splošna stavka.

Nepopolna poročila iz Cerignola pravijo, da so delavci napadli glavni sedež de Gasperijske stranke krščanskih demokratov ter uničili urade organizacije "Delavska demokracija" in univerzitetne zveze.

Delavska konfederacija ponudila vladu posredovanje

Delavska konfederacija, ki se nahaja pod vplivom komunistov, je naslovila na de Gasperijsko pismo, v katerem ponuja posredovanje pri vzpostavitev miru. Pismo izraža željo, da se izogne nevarnosti civilne vojne.

Silver je poudaril, da on ne vidi nobene tako velike ovire pri združenju Amerike in Rusije.

"Čutim, da bi morali vložiti več napora. Največjo nevarnost danes na svetu ne predstavlja komunizem, ampak še vedno fašizem," je rekel Silver.

Glede Marshallovega načrta pa je Silver izjavil, da je dosti vprašanj v zvezi s tem načrтом, ki so nejasna.

"Ni dovolj, da imamo samo parolo, kot 'dvajset milijard dolarjev za rešitev Evrope pred komunizmom'. Mi smo jo poskušali rešiti že po prvi svetovni vojni z ameriškimi dolarji."

Silver je poudaril, da je jedro načrta obnova Nemčije, kar da je resna in nevarna zadeva. Gledate tega je dejal:

"Mi moramo vedeti obliko takšnega načrta prelno začnešimo vlagati denar v Nemčijo, da bi lahko začela s tretjo svetovno vojno, a ne pozneje."

Soglasno s poročilom časopisa "Giornale d'Italia" se je število v nemirih ubitih oseb zvišalo na 10. Cele pokrajine, posebno srednje in južne Italije, pretresajo delavski nemiri, stavke in demonstracije. V provinci Lecce so se stavki delavcev pridružili tudi kmeti. Ministrstvo notranjih zadev pa poroča, da so stavkarji na mnogih mestih porušili telefonske drogovnjake, ki so ga Angleži importirali iz Nemčije.

Rim grozi splošna stavka

V Rimu so zastavkali vozniki busov in pouličnih železnic, potem ko so protestirali proti aretaciji nekega voznika, ki se je udeležil napada na proti-komunistični shod italijanskih vojnih veteranov. Rimski delavska zbornica pa razmotriva o mož-

ZAMORSKI PASTOR
JIH JE POTEZNIL S
TURBANOM NA GLAVI!

NEW YORK, 16. nov.—Zamorski pastor Rev. Jesse Weyman Routte, ki je 39 let star ter govorji šest jezikov, je danes odkril, kako je nedavno tekom svojega obiska v mestu Mobile v Alabami "potegnil" plemenito nestrpno južnjake na ta način, da si je del na glavo turban modre barve, katerega si je izposodil pri nekem kostumerju.

Modri turban je naravnost čudežno vplival na bele prebivalce v Mobile, ki so zamorskega pastorja iz New Yorka smatrali za "odlično osebnost z Jutrovega" in mu brez najmanjih pomislek stregli v restavracijah, hotelih in v vlakih, kjer ameriški črni sploh nimajo dostopa.

Rev Routte je dejal, da se je odločil za to potegovanje,

če bo vlada proti njim poslala močne oddelke policije in vojašta.

V delegaciji so se nahajali: škof G. Bromley Oxnam, ki je tudi tajnik sveta škofov metodistične cerkve; predsednik Southern Baptist Convention dr. Louis D. Newton, iz Atlante; predsednik Northern Baptist Convention dr. Edwin T. Dahlberg; predstavnik črščkih Kristusovih učencev dr. W. E. Garrison, in glavni tajnik Federalnega sveta dr. Samuel McCrea Cavert.

S turbanom na glavi je zamorski pastor govoril z nekim policijskim kapitanom, ki mu je rekel, da "če nam kak zamorec dela kakne neprilike, mu enostavno razbijemo glavo", in da je nekoč vprašal natakarja, kaj se zgodi, če kjer ne stopi v restavracijo.

"Povedal mi je, da za zamorec ne bi postregli, nakar sem si malomarno poskrabščil brado in naročil dezert," je dejal Rev. Routte in zaključil z opasko, "da ponekod na jugu človeka sadio po tem, kakšno pokrivalo ima na glavi."

NEMŠKI INDUSTRIJALCI SO KUPOVALI ŽENE V TABORIŠCU OSWIECIM

NUERNBERG, 15. nov.—Na obravnavi proti lastnikom in uradnikom mogočnega nemškega kemičnega trusta "I. G. Farben" je danes nastopil kot priča Francoz Gregoire Afrine, ki je izjavil, da je nemška kemična industrija kupila v taborišču Oswiecim 150 žen po ceni 200 mark vsako in jih ubila v teku preizkušenja nekega novega vojno, a ne pozneje.

Afrine je povedal, da je našel v taborišču številna pisma, med katerimi se nahajajo tudi pisma podjetja "Bayer", ki pojasnjuje, kako se je kupčija vodila. Afrine sam je bil nastavljen kot tolmač v taborišču, potem ko so januarja meseca leta 1945 sovjetske čete zavzemele Oswiecim.

Vile rojenice

V četrtek so se zglašile vile rojenice pri Mr. in Mrs. John in Madeline Delak na E. 153 St. in Kinsman Rd., ter pustile zalo hčerkovo-prvorojenko. Mati in dete se nahajata v St. Luke's bolnišnici in se dobro počutita. Tako je Mr. Frank Bucar, ki vodi grocerijo in mesnicico na 2194 W. 20 St., postal stari oče. Cestitamo!

"Dobili smo vaš odgovor. Smatramo, da je cena 200 mark po ženi pretirana."

"Dobili smo vaš odgovor. Smatramo, da je cena 200 mark po ženi pretirana."

"Dobili smo 150 žen. Navzli-

temu, da so se stradane pa bodo

služile namenu."

"Poizkusili so bili izvršeni. Vse žene so umrle. Kmalu vam bo moč pisati glede novih pošiljk."

Vsebina Trumanovega govora pred kongresom je popolna tajnost

Ponovne zahteve
za odpoklic Taylorja
iz Vatikana

WASHINGTON, 15. nov.—Na predsednika Trumana so danes bili ponovno naslovljeni protesti proti nadaljevanju Taylorjeve misije v Vatikanu. Toda, kot se je moglo zvedeti, Truman ne namejava odpoklicati Taylorja tako dolgo, "dokler ne bo vzpostavljen mir," kot se je večkrat izreklo.

Ponovno so protestirali proti Taylorjevi misiji v Vatikanu uradniki Federalnega sveta krščanskih cerkva, ki so Trumana obiskali v Beli hiši.

Bivši legalni svetovalec OPA

poklican v Belo hišo

Predsednik je imel ves dan po-

svetovanje z vodilnimi ekonomi-

skimi strokovnjaki administra-

cije. Med onimi, ki so bili pozvani v Belo hišo, je bil tudi bivši

legalni svetovalec urada OPA

profesor Richard H. Field z uni-

verze Harvard, kar je dalo povod

domnevam, da bodo kontrole,

katero bo predsednik urgiral v

svoji poslanici, mnogo strožje,

kakor pa se je do sedaj pričakoval.

Z ozirom na to, da bo predsed-

nikov govor brez dvoma učinko-

val na delniško borzo, je pred-

sednik odredil, da vsebina go-

vora ostane strogo čuvana taj-

nost, dokler ne bo dejansko pre-

čitan pred kongresom.

Domneva se, da bo predsednik urgiral

kontrolu cen kot orožje proti draginji

WASHINGTON, 16. novembra—Predsednik Truman je nocoj dovršil 4,000 besed broječi govor, v katerem se domneva, da bo jutri kongresu, ki se snide na izrednem zasedanju, priporočal, da obnovi nekatere ostre vojne restrykcije glede cen kot orožje proti inflaciji in draginji.

Z ozirom na to, da bo predsednikov govor brez dvoma učinkoval na delniško borzo, je predsednik odredil, da vsebina govorja ostane strogo čuvana tajnost, dokler ne bo dejansko prečitan pred kongresom.

Bivši legalni svetovalec OPA

poklican v Belo hišo

Predsednik je imel ves dan po-

svetovanje z vodilnimi ekonomi-

skimi strokovnjaki administra-

cije. Med onimi, ki so bili pozvani v Belo hišo, je bil tudi bivši

legalni svetovalec urada OPA

profesor Richard H. Field z uni-

verze Harvard, kar je dalo povod

domnevam, da bodo kontrole,

katero bo predsednik urgiral v

svoji poslanici, mnogo strožje,

kakor pa se je do sedaj pričakoval

"ENAKOPRAVNOST"

Owned and Published by

THE AMERICAN JUGOSLAV PRINTING & PUBLISHING CO.
6231 ST. CLAIR AVENUE CLEVELAND 3, OHIO

HENDERSON 5311-12

Issued Every Day Except Saturdays, Sundays and Holidays

SUBSCRIPTION RATES—(CENE NAROČNINI)

By Carrier and Mail in Cleveland and Out of Town:	(Po raznašalcu in po pošti v Clevelandu in izven mesta):
For One Year—(Za eno leto)	\$8.50
For Six Months—(Za šest mesecov)	5.00
For Three Months—(Za tri meseca)	3.00

For Canada, Europe and Other Foreign Countries:

(Za Kanado, Evropo in druge inozemske države):	
For One Year—(Za eno leto)	\$10.00
For Six Months—(Za šest mesecov)	6.00
For Three Months—(Za tri meseca)	3.50

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of Congress of March 3, 1879.

104

Ilja Ehrenburg:

GLAS PISATELJA

(Prestavil: John V. Kaučič)

Naš narod ne goji in nikdar nigojil sovraštva proti drugim narodom. Za velikim zanimanjem se je sovjetsko ljudstvo oziralo na daljno Ameriko; eni so se zanimali za Jack Londona, drugi za krasne filme in tretji za izvrstne avtomobile. Oddaleč Amerika izgleda mnogo lepoška kot pa od blizu. Naši pisatelji prevajajo St. Clairja, Hemingwaya in Steinbecka, ne pa šarlatske avtorje, kateri polnijo milijonske izdaje raznih žurnalov, in v naši kino-gledališčih pokazujemo Charlie Chaplina, ne pa lastnike sužnjev z bičem v rokah.

Veselo so pozdravili naši vojaki Amerikance ob reki Elbi. Naša ljudstvo ni maščevalno in veselje se svoje zmage, je bilo pripravljeno pozabiti vse gremosti vojnih let, ko se je Rusija potapljal v svoji krvi, Amerika pa—zlatu. Naši pisatelji, kateri so obiskali Ameriko, niso nikdar blatili Ameriko ali pa vzbujali sovraštvo do nje, nasprotno, vedno in povsod so hvili vse vrline ameriškega ljudstva. Pisatelj Petrov v svoji knjigi "Enonadstropna Amerika," nam ni podal samo laskav humor o Ameriki, pač pa tudi vročo željo našega ljudstva za prijateljsko sožitje z ameriškim ljudstvom.

Tudi Kim Simonov v knjigi "Rusko vprašanje," ni postavil na prvo mesto male demone ameriške književnosti, pač pa plemenitega Smitha. Pripomniti moram, da sem po svoji vrnitvi iz Amerike skušal v celi seriji opisov, vključno z mnogimi nedostatki, pokazati vse dobre stvari Novega sveta. Ce moram pa zdaj tudi govoriti o slabih in škodljivih stvareh nekaterih Amerikancev, govorim zato, ker ameriški imperializem s svojimi pomagači ogroža svetovni mir.

Ljudstvo je mrmralo ob nedeljah po maši, na njivah pri delu, na sestankih volivcev. Ljudje so spraševali, zakaj lahko sosedne vasi okoli Žužemberka dobivajo od svojih znancev in prijateljev iz Amerike obilico blaga v paketih, ne da bi plačali niti centa za to, a Hinjani pa so morali plačevati po 100 in še več dinarjev za par čevljev, spodnje perilo itd.

Ljudstvo je mrmralo ob nedeljah po maši, na njivah pri delu, na sestankih volivcev. Ljudje so spraševali, zakaj lahko sosedne vasi okoli Žužemberka dobivajo od svojih znancev in prijateljev iz Amerike obilico blaga v paketih, ne da bi plačali niti centa za to, a Hinjani pa so morali plačevati po 100 in še več dinarjev za par čevljev, spodnje perilo itd.

Stari ljudje so pripovedovali, da muze molče, kadar govorijo orožje. Dolžnost vsakega pisatelja je: glasno govoriti, govoriti zato, da ne bi govorilo orožje. Njihov glas je namenjen vsem ljudem, ki so dobre volje, pa naj žive kjer hočejo.

Dne 18. avgusta 1947, je govoril pred trgovsko zbornico v Seattle, Wash., gospod Harriman, kateri je bil med vojno poslanik Zedinjenih držav v Moskvi. Slednji je imel dovolj prilike videti vse gorje in nesrečo našega ljudstva. Brezvomno se je večkrat srečal iz oči v oči, ko se je sprehajal po moskovskih ulicah z našimi ženami, katere so izgubile v vojni svoje može, sinove in očete. Njemu je dobro znano, da smo mi zmagali

nega pohlepa. Njegova krvda je v toliko večja, ker je zlorabil zaupanje ljudstva in je Stupico prijela ter začela celo zadevo raziskovati. Ko so ljudje videli, da se nova oblast ne bojni nobenega gospoda, ne civilnega ne cerkvencega, so odprt in brez strahu iztresli pred sodniki svoje pričo. Tako je povedal delavec Alojz Obrstar, rojen v Selih in sedaj stanujoč v Lopati, ki spada pod Hinje, da je moral plačati župniku Jožetu Stupici 400 dinarjev za par nizkih čevljev (\$8). Še več stotakov je moral odšteti župniku Janez Molak, ki mu je moral plačati nič manj kot 1600 dinarjev (\$32) za par moških in ženskih čevljev; za dve moški obleki, za spodnje hlače in za pullover sweater je pa moral dati kar čisto nov sod 400 litrov velikosti. Samo reveži so bili plen skopuškega Stupice in ti so nastopali proti njemu pred izpresačevalnimi organi. Ubogi Jože Šporar iz Vel. Lipja št. 3, Turk Marija iz Vel. Lipja št. 18 in toliki drugi so popolnoma razlagali takšno socialno srce Stupice, ki je dva krat ocigani slovenske rojake: One v Ameriki, da so si odtrgali od svojih skromnih sredstev, in one doma v požagnih domovih, ki so upali in verjeli v pomoč vsakega slovenskega človeka, v talarju ali brez talarja.

Seveda ni mogla biti po volji Jožetu Stupici oblast, ki je vzrasla iz ljudstva in sodila po pravici ne glede na socialni položaj krvca, ne glede na to, ali so bile njegove roke žuljave od dela ali pa samo gladke od štetja bankovcev. Zato je v pismih in dopisih v Ameriko blatal in obrekoval slovensko ljudstvo, ljudske odbore in ljudska sodišča.

V treh mesecih preiskovanja v novomeških zaporih je Stupica spoznal neizprosno pot ljudske pravice, ki je izkopal vso njegovo moralno bedo. Nobena sila ni bila uporabljena proti njemu, pač pa težke obožbe njegovih faranov. Ker je bil slabega zdravja, je bil poslan v bolnišnico. Zdravnik preiskovalnega zapora, znani bivši plezalec in alpinist dr. Vladimir Kajzelj, ga je pregledal 3. junija 1947 in ugotovil, da boleha na degeneraciji srčne mišice. V bolnici se mu je stanje poslabšalo ter je uprava bolnišnice ugotovila njegovo smrt dne 24. junija 1947 zaradi "anemia perniciosa-myodegeneration cordis comp."

Stupica je res mučenik, toda ne mučenik v službi cerkev ali pa svojega ljudstva, ampak mučenik svojega last-

psalme in izreke iz biblije. Kadar trgujejo, se sklicujejo na bogata, kadar pa linčajo nedolžnega črnca, pa govore o "ljubezni do bližnjega." Zato ni nič čudno, če tudi zdaj, ko hujskajo na tretjo svetovno vojno, govore o ljubezni do človeštva, da jim krvavi srce, ko opazujejo zlo in krivice na svetu.

Zelo jih je tudi razburilo, ker so najbolj miroljuben narod na svetu in ker smo sovražili vojno. In glejte, ta isti g. Harriman je govoril trgovski zbornici v mestu, katero je temokojne zelo obogatelo na račun naše prelite krvi. On je rekel, da je Sovjetska zveza "največja nevarnost za svetovni mir," in da se morajo Zedinjenje države "odločno boriti proti sovjetski ekspanziji in agresivnosti," ker imajo v rokah "ogromno zalogo atomskih bomb!"

Imperialistični vojni hujščki zahtevajo jo, da naj se našo deželo takoj zasuže z atomskimi bomby, to pa zato, ker nekaterim Amerikancem ni všeč naš družbeni red. O družbenem redu se ne mislim prekratek, posebno pa ne s takšnimi gentlemani, ki brez vsakega vzroka rožljajo z orožjem. Mi na primer nismo prav nič navdušeni za ameriški družbeni red in rasna diskriminacija, katera se je ohranila v južnih državah, je žalitev vsega civiliziranega človeštva. Kljub vsemu temu pa pri naših nihče ne misli, da bi se moralno radi tegi zasuši Mississippi ali Georgijo z atomskimi bombami.

Tekom vojne so Amerikanci veliko govorili o pravicah malih narodov in o demokraciji; po zmagri nad fašizmom so pa k temu še dodali dodatak: "Vsem narodom je dana prilika, da prostovoljno prevzamejo nad seboj ameriško varuštvvo." Mnogi ljudi na Kitajskem, v Koreji, v Indoneziji so z vsejmed pozdravili "Atlantski čarter," toda za svojo naivnost so draga plačali s krvjo.

Ko so razne evropske države, osvobojene fašističnega jarma, začele obnavljati svoje življenje, se je pokazalo, da so komunisti povsod postali močna narodna stranka. Komunisti so se znašli v ospredju zato, ker so bili v ospredju tudi takrat, ko ljudje niso glasovali z glasovnicami, ampak ko so glasovali s svojo lastno krvjo.

V nekaterih državah so bile organizirane koalične vlade, v katerih so bili zastopani tudi komunisti, kot na primer v Franciji in v Italiji. Toda ameriški meštarji so kmalu posegli vmes in začeli uvajati svoj "red." Odločili so se, da ponovno odkrijejo Evropo ter jo priključiti k blagostanju ameriške civilizacije nekako tako, kakor so jesutini nekoc priključili k blagostanju evropske civilizacije Paragvaje.

Evropa gladuje in zmrzuje... Amerikanci so pohiteli na pomoci; lačne Grke pitajo s patrionami, granatami in bombami, Francozom in Italijanom so pa rekli: "Dokler ne izzenete komuniste iz vlade, vam ne bomo dali ne kruha, ne premoga."

Poleg tega pa nas hočejo Amerikanci preprati, da se mi vmešavamo v tuje zadeve. Tat kriči: "Primite ga!" Amerikanci zelo spoštujejo

nepravdo, da izgovarjajo, da to delajo radi lastne obrambe.

Amerikanci se izgovarjajo, da to delajo radi lastne obrambe. Toda kdo jim verjame, da dalmatinski viničarji in albanski kmetje ogrožajo New York, in da pennsylvanski farmerji ne bodo spali mirno, dokler se Jugoslavija ne izpremeni v Guatema. Ameriško ljudstvo je zelo humoristično in prav gotovo se z zadovoljstvom smeji, ko dnevno čitalo, da Albanijska ogroža varnost Zedinjenih držav. Oni dobro vedo, da ima Albanijska komaj en milijon prebivalcev in da je oddaljena deset tisoč kilometrov od Amerike.

Amerikanci nas obtožujejo vmešavanja v sosednih državah. Resnica pa je, da Amerikance že to, ker naša bližina preprečuje njihovo vmešavanje v Bolgariji in Romuniji.

Zato sta se dolgo pričakali Jugoslavija in Italija. Tam žive Slovenci in Italijani. Ameriški imperialisti so spoznali, da je

Trst važna postojanka, iz katere se lahko napravi močno vojno postojanko za obrambo proti komunizmu. Zato ameriški kolonarji dan za danem kriče o "interesih v vzhodnem delu Sredozemskega morja" in njihove bojne ladje so se naravnost zavleči v grška, italijanska in turška pristanišča.

Muslimini je imenoval Sredozemsko morje za "mare nostrum" (naše morje). Duče je bolehal na manjih po slavi in njejov republiki. Če me spomin ne zapušča, je ameriško sodišče pred 20 leti obsodilo popolnoma nedolžnega Sacco in Vanzettija; proti tej krivični obsodbi je takrat protestiral ves civiliziran svet. Amerikanci so na proteste odgovarjali: "To je naša zadeva!"

Ko sem bil lansko leto v Jacksonu, Miss., se je tam vršila obravnavna proti nekemu črnemu. Ko je bila obravnavna zaključena in črnec obsojen, je sodnik rekel zagovorniku: "Mi dobro vemo, da je črnec nedolžen, toda oprostiti ga ne moremo, to bi vrglo slabo senco na bele priče..."

Priporočljivo bi bilo, če bi se Amerikanci nekoliko poglobili v svoje lastno pravosodje. V Ameriki skoraj vsak mesec posade na električni stol človeka, krviva katerega je, da ima črno kožo. Kaj bi rekli gospodje senatorji in kongresniki, če bi Bulgari protestirali v Washingtonu proti krivičnostim ameriške justice?

Toda to še ni vse. Pred nedavno so Amerikanci protestirali proti volilnemu redu na Madžarskem. Ni jim bilo všeč, ker so bili izključeni od volitev vsi bivši aktivni fašisti in nacistični simpatičarji. Na ameriškem jugu pa je odvzetna volilna pravica milijonom državljanom samo zato, ker imajo črno kožo. Kaj bi rekli gospodje v ameriškem državnem oddelku, če bi Madžari protestirali v Washingtonu glede načnala v njihovem žepu še Grčija in Turčija. Kljub temu pa ameriški imperialisti trdijo, da mi krademo tujo zemljo in da se vmešavamo v notranje zadeve drugih držav. Toda narodi vedo, da eni zasuhnjavajo, drugi pa s svojim primerom navdušujejo, da eni polnijo svoje žepa, drugi pa nesebično pomagajo.

Ameriški narod, kakor tudi vsi ostali narodi, želijo mir na svetu. Če pa Amerikanci ne morejo ukrotiti domače vojne hujščke, jih zato ne morejo ukrotiti, ker so stalno zavajani z lažnivo propagando in senzacijami, katere se dnevno kujejo v njihovih kovačnicah. Njihovo časopisje dan za dnem trobi, da Ameriki preti nevarnost od Rusije in Jugoslavije, a pametni Amerikanci nimajo popolnoma nobenega oružja, da bi se branili proti domaćim gangsterjem. Ko pravim to, ne mislim samo na svobodo, katero uživajo politični izvrači, ampak mislim tudi o pomanjkanju razsodnosti povprečnega Amerikanca, ki ni v stanu odkriti gnušne laži pod visoko donečimi frazami.

Povprečen Amerikanec je srednje načrten človek—na dobro, ne slabo. On mnogo bolje pozna fiziko, kakor pa politiko; dobro pozna združljivo svoje dežele, da tudi Stari svet je zanj "terra incognita" (nepoznana dežela).

Za časa mojega bivanja v Ameriki je neki sodnik obsojal na denarno kazeno nekega moža radi razširjenja časti, ker je rekel svojemu sosedu, da je socialist. Sodnik je dejal obtožencu, da je "socialist" žaljivka, ker je socialist "človek, ki si hoče nepostavno prilastiti tujo lastnino." Neka mlada ekonomistka iz Texasa mi je rekla, da je Berlin najstarejše mesto na svetu in da so njegove stene poslikane z Rafaelovimi slikami.

Neki časnikar pa me je rado vedno vprašal: "Zakaj vi, Rusi, nazivate eno in isto mesto z dveh imeni?" Ko sem se zainteresiral in ga vprašal, kaj misli s tem, mi je odgovoril, da sta Budapest in Bukarest eno in isto mesto, za katero mi rabimo dvoje imen.

(Dalje prihodnji)

Vabilo na prireditev
Mladinskega pevskega zboru

Cleveland, O.—Ponovno je napočela čas, ko bo naš collinwoodski Mladinski pevski zbor pokazal, kaj je vse zmožen prirediti in zapeti.

Ko nam bodo podali igro "Jančko in Metka," se bomo prepričali, da se ni treba batiti, da bo slovenčina kdaj izumrla v vrstah njej.

naše mladine. Zapeli nam bodo tudi nekaj izvrstnih pesmi, katerih sedaj tako marljivo učijo, kot čebelice, ki nabirajo po rožah med. Vsak se bo lahko prepričal, da bodo res žvgoleli kot skrjančki v spomladni. Tistim pa, ki bodo koncert prezrli, bo govorito žal, da so zamudili takšno krasno prireditev.

Naši mladi pevci so v zelo dobrih rokah. Vsakemu je že znano, da ko se Mrs. Vadnal za nekaj zavzame, se obeta nekaj res dobrega. To bo tudi ob tej prilikah, kajti ona uči našo mladino peti. Drugi naši dobri učitelji pa je Mr. John Steblaj in tudi to že veste, da kadar on uči, se vse dobro nauči. Torej ste zagotovljeni, da Vam ne bo žal, če pride od blizu in daleč na našo prireditev. Saj vas prav otroci s slovensko pesmijo razveselijo do dna sreca.

Torej na svodenje vse, mladi in starci, 30. november ob 4. uri po polne v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd. Naj vas še obvestim, da bo po igri pies, za katerega bo igrala Sokach orkestra. Kuharice se že sedaj pripravljajo, pa tudi natakarji imajo vse pripravljeno, da namesto suha grila.

A. Zadnik,

16405 Trafalgar Ave.

ŠKRAT

Krivica

JOŽE BON:

"ČUDEŽ" V PREKMURJU

V Prekmurju je več vasi, v katerih žive cigani. V neki teh vasi se je lansko jesen zgodil čudež podoben dogodek, ki je letos ob žetvi in oddaji pšenice zopet oživel.

Ko je začela lansko jesen pšenica na njivah zeleneti, ni imel Cigan Janoš nikjer obstanke. Žena Eteleka je odnašala z mize na pol izpraznjene krožnike, a sedemletni Miško — Janoš sin — je moral večkrat namazati pete, da se je umaknil grozči očetovi roki.

Letos ob mlačvi pa bi se Janoš najraje nekam umaknil. Šel bi tudi na konec sveta, le da ne bi slišal "tega prokletega brnejna" mlatilnic. In ko je kmalu za tem peljal skozi vas njegov znanec — kmet iz sosednje vasi — pšenico, da jo odda na zbirališču, je v Janošu ob kmetovih besedah: "No, Janoš, kdaj boš pa ti odpeljal svoj pridelek?" — zavrelo. Izginil je neznanjam in se vrnil šele, ko je bil odkup žita v teh krajih končan.

Lansko leto je tudi Janoš dobil ob agrarni reformi kos zemlje, če tudi ni bil bogve kako vnet za njo. Zaproslil jo je zato, da bi enkrat za vselej zamašil kmetom jezike, ki so stalno opletali: "Len si in ne maraš delati!" Pluga ni kaj prida "obrajtal" in lahko bi na roko našt dneve svojega življenga, v katerih je oral. Ni bil vajen zemlje. Navadno je odhaljal na priložnostna dela, ali pa je z goсли opajal ljudi po prekmurskih kavarnah in gostilnah.

Tako je nekam od daleč in po strani ogledoval dobljeno zemljo in tudi orodja za obdelavo zemlje ni imel nič kaj rad. Gledal je kmete, kako orjejo. Tudi on je zoral njivo. Oblast mu je dala dva mernika pšenice za seme.

Zvezcer, ko sta se z Eteleko razgovarjala, je nenadoma utihnil. Neka — od samega vruga poslana — misel se mu je zgrizila v možgane. Dva mernika lepe, zlate pšenice ...

"Eteleka, kaj, ko bi spekla pogajo?"

Eteleka je imela v glavi isto misel kot Janoš, le izdala se ni. "Iz česa?" — ga je vprašala.

S pogledi sta se ujela na vreči pšenice, ki je slonela ob zidu pri vratih.

Dva, tri dni po tem razgovoru je mali Miško jedel lepo, belo pogačo, ki ni bila nič manj bela od njegovih resnično belih zob.

V jutru po velikem grehu, ki ga je Janoš storil z Etelekom

Uncle Sam Says

What did the Secretary of the State of Wyoming say to the Banking Commission when they met in Cheyenne in 1937? "I'd like to find a plan to assure a comfortable retirement for myself and my family," said the Secretary of State. "Why don't you do what I am doing, buy Savings Bonds regularly out of income?" his friend replied. Today they have begun the second 10 years of their retirement plan. The then Secretary of State is now Governor Lester C. Hunt, and the former Bank Commissioner is the present director of Savings Bonds sales. You too, can emulate their example. If you invest \$18.75 each month in a Series E Savings Bond of \$25 maturity value over a period of 20 years and hold ALL the bonds to maturity you will receive an average yearly income of \$700 for the ten years following.

U.S. Treasury Department

vajen, utruja. Tudi lanska pomlad je Prekmurčane vzradostila. Žito je lepo prezimelo, letina dobro kaže. Polja so oživila in prekmursko oko je veselo gledalo na morje pšenice, ki se je tako prijetno valovalo po ravnini. Janoš se je umikal tej lepoti. Posebno svoji njivi se je umikal in del velike ovinke mimo nje. Rast pšenice na njivah vaščanov ga je vedno bolj grizla, posebno, ko so ga sosedje in okoličani začeli znova zbadati.

Zetev je povsod lepa.

Prekmurci so peli. Dekleta so se že razgovarjala, kako bodo spletile lepe "dolžnjake", s katerimi bodo temkovale na septemberškem festivalu v Murski Soboti, le Janoš je molčal in se umikal ljudem. Ob mlačvi ga je še bolj zadelo. Mlatilniško brnenje ga je venomer opominjalo na greh, ki ga je storil lansko leto in ko ga je kmet iz sosednje vasi pobaral zaradi odkupa, je bil ves iz sebe. Njegovih sedem poglavitnih grehov ga je pognoalo iz vasi. Odšel je k svojemu znancu — prijatelju v nas blizu Murske Soboti. Tam je ostal ves čas molčeč in ni bil žive duše, ki bi ga mogla praviti do prave besede. Premišljeval je in stokrat prekel pšenico, ki jo je z Eteleko in Miškom pojedel. Ko se je spomnil, da se bo v teh dneh vrnil z mladinske proge sin njegovega soseda — cigana, kateremu je oblabil, da ga bo ob vrnitvi obdaril z belo pogačo, ga je še močnejše zbolelo.

Janoševa njiva — lepo zorana in zbranana — nikakor ni hotela ozeleneti. Cigani so se zbirali ob njej in se čudili. Ženske so zavijale z očmi, moški pa kleli. Janoša in Eteleko je tiščala pšenica v želodcu. Gledesta sta z vsemi drugimi v trilstvu zemljo in zabavljala čez boga, hudiča, čez prave in hubne angele.

"Cigan je bil vedno revez! Še zemlja ga ne mara in mu ne privošči belega kruha!" — To so ugotovili cigani ob Janoševi njivi.

Nekaj dni je ostal čudež — čudež Prekmurski kmeti pa niso neumni. Kmet, Janošev znanec iz sosednje vasi, je prišel lepege dne mimo Janoševe hiše in mu rekel: "Ti, Janoš, meni se zdi, da ti sploh pšenice nisi posejal!"

Janoševe črne oči so se obteh besedah še bolj zasvetile. Malo je manjkalo, da ni prijel kmeta za rame in ga strezel: "Kaj praviš? Da je nisem posejal?" Eteleka je pritekla Janošu v pomoč.

"Dobili smo pokvarjeno pšenico! Poparjeno z vrelo vodo, da veš!" Eteleki je šlo na jok in skozi solze je vsa nesrečna pričovedovala, koliko truda z oranjem in branjanjem je šlo v nič. Janošu in Eteleki so se pridružili tudi ostali cigani iz vasi in vsi užaljeni govorili, da je to, kar se z njimi dela, nezaslišan greh.

Eni in drugi so se z odborom dogovorili, da preiščejo Janošev "čudež". Z motikami so šli nad svojeglavo njivo in jo prekopavali. Kopali so kot za stavo, toda o pšenici — ne duha, ne slaha. Posebno Janoš z Eteleko je bil pri kopanju neutrudljiv. Miško pa se je čudil-očetu in matere, da sta tako neumna in iščeta pšenico tam, kjer je ni.

Janošovo in Etelekino sramoto so na koncu ugotovili, da Janoš pšenice sploh ni posejal in da je s tem napravil veliko sramoto svoji vasi.

Z meseci je prišel Janošev greh v pozabo. Zima je bila kolikor toliko zdrava in kmetje se niso zastonj veselili dobre letine. Med tem ko je posejana pšenica po Prekmurju prezmova, je Janoš kar dobre volje igral gosli, le kadar ga je Miško vprašal, kdaj bodo spet jedli "čisto belo pogačo", je vzrojil in nič slabu mislečega Miška napoldi.

Prekmurske pomladi so lepe, skoraj lepe kot kje druge. Zato je njene ljudi za dalj časa tato težko odtrgati od Prekmurja. Vedno znova jih vleče ravna, katera človeka, ki je ni

DECEMBRA

5. decembra, petek — Veterans Kluba slov. žena v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd.
6. decembra, sobota — Croatian Pioneers št. 663 CFU — Ples v avditoriju SND.
7. decembra, nedelja — Hrv. Narodno Vijeće — Koncert v avditoriju SND.
7. decembra, nedelja — Koncert pev. zborna Slovan v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd.
7. decembra, nedelja — Koncert pev. zborna Slovan v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd.
14. decembra, nedelja — Ples Kluba slov. žena v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd.
19. decembra, petek — Veterans Club — Ples v avditoriju SND.
20. decembra, sobota — Spartans No. 576 SNPJ — Ples v avditoriju SND.
21. decembra, nedelja — Ples Ženskega odseka v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd.
25. decembra, četrtek — Ples Soc. kluba št. 49 JSZ v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd.
28. decembra, nedelja — Ples Podr. št. 41 SZZ v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd.
31. decembra, sreda — Silverstrova zabava zborna "Jadran" v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd.
31. decembra, sreda — Silverstrov večer Kluba društva

SDD v Društvenem domu na Recher Ave.

JANARJA - 1948

3. januarja, sobota — Društvo Napredne Slovenke št. 137 — Ples v avditoriju SND.
9. januarja, petek — Veterans Club št. 2 — Ples v avditoriju SND.
10. januarja, sobota — Glasbena Matica — Ples v avditoriju SND.
11. januarja, nedelja — Ples društva "Vipavski raj" št. 312 SNPJ v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd.

in igra dramskega društva "Naša zvezda" v Slovenskem delavskem domu na Recher Ave.

16. januarja, petek — Comrades št. 566 SNPJ — Ples v avditoriju SND.
17. januarja, sobota — Glasbena Matica — Ples v avditoriju SND.
18. januarja, nedelja — American Russian Club — Koncert v avditoriju SND.
23. januarja, petek — Cavalier Club — Ples v avditoriju SND.

Zastopniki "Enakopravnosti"

Za st. clairsko okrožje:
JOHN RENKO
1016 E. 76th St.

Za collinwoodsko in euclidsko okrožje:
JOHN STEBLAJ
775 East 236 St.
REdwood 4457

Za newburško okrožje:
FRANK RENKO
11101 Revere Ave.
Diamond 8029

MANDEL'S SHOE STORE**NASVETI ZA PRAZNIKE . . .**

Vsi veste, da bodo čevlji dražji, toda mi vam še vedno lahko postrežemo po starih cenah. Preskrbite se z obuvalom zdaj in ne odlajte!

Mi imamo kompletno zalogu novih jesenskih vzorcev za vso družino, vseh mer in širokosti.

Nekoli več me ne bo pšenica tiščala v želodcu!

Vrnili se je v vas.

Z obljubo, ki jo je nosil v sebi, je lažje prenašal zbadljivke. Odšel je na odbor. Dolgo v večer se je tam zadržal. Odkrito se je razgovoril s predsednikom odbora in ko je odšel, je krépko stisnil roko kmetom in cigonom, ki so se zbrali pred hišo: nivoj imam, prav tako plug in brane, pšenico za seme bom tudi dobil in . . .

Ko bomo letos prišli v Prekmurje, bomo videli, da je Janoš mož beseda: zasejana pšenica bo zelenela v Janoševu in Etelekino veselje, posebno pa v velesje malega Miška, ki bo zopet jedel — in to še večkrat — belo pogačo, prav tako, ali pa še bolj belo, kot so njegovih res beli zobje.

Dobili smo pokvarjeno pšenico! Poparjeno z vrelo vodo, da veš!" Eteleki je šlo na jok in skozi solze je vsa nesrečna pričovedovala, koliko truda z oranjem in branjanjem je šlo v nič. Janošu in Eteleki so se pridružili tudi ostali cigani iz vasi in vsi užaljeni govorili, da je to, kar se z njimi dela, nezaslišan greh.

Eni in drugi so se z odborom dogovorili, da preiščejo Janošev "čudež". Z motikami so šli nad svojeglavo njivo in jo prekopavali. Kopali so kot za stavo, toda o pšenici — ne duha, ne slaha. Posebno Janoš z Eteleko je bil pri kopanju neutrudljiv. Miško pa se je čudil-očetu in matere, da sta tako neumna in iščeta pšenico tam, kjer je ni.

Janošovo in Etelekino sramoto so na koncu ugotovili, da Janoš pšenice sploh ni posejal in da je s tem napravil veliko sramoto svoji vasi.

Z meseci je prišel Janošev greh v pozabo. Zima je bila kolikor toliko zdrava in kmetje se niso zastonj veselili dobre letine. Med tem ko je posejana pšenica po Prekmurju prezmova, je Janoš kar dobre volje igral gosli, le kadar ga je Miško vprašal, kdaj bodo spet jedli "čisto belo pogačo", je vzrojil in nič slabu mislečega Miška napoldi.

Prekmurske pomladi so lepe, skoraj lepe kot kje druge. Zato je njene ljudi za dalj časa tato težko odtrgati od Prekmurja. Vedno znova jih vleče ravna, katera človeka, ki je ni

POZORI!

Prejeli smo več kot 100 parov ženskih visokih čevljev, vseh mer in zelo široke, ki so zelo pripravni, da jih pošljete v stari kraj.

Čas je tudi,

da si preskrbite robarje. Imamo veliko izberi in kompletno zalogu vseh vrst in vzorcev.

MANDEL'S SHOE STORE

6107 St. Clair Ave.

POLEG GRDINA SHOPPE

**DRUGA IZDAJA
ENGLISH - SLOVENE DICTIONARY**

(Angleško-slovenski besednjak)

Naročite pri:
ENAKOPRAVNOSTI

6231 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio
CENA \$5.00

ZAVAROVALNINO

proti
ognju, tatvini, avtomobilskim nesrečam, itd.
preskrbi

Janko N. Rogelj

6208 SCHADE AVE.

Poklicite:

ENDicott 0718

V vsaki slovenski družini, ki se zanima za napredek in razvoj Slovencev, bi morala dohajati

Enakopravnost

Zanimivo in podučno čtivo

priljubljene povesti

BORIS GORBATOV

NEUKROČENI

TARASOVA DRUŽINA

(Nadaljevanje)

— Tako . . . tako se je naredilo . . .

— Meni si pa pravil: grem v vojsko!

— No, oče, nisem mogel povediti vsega . . . — je skomiznul z rameni Stjepan.

— Zakaj tako? — je mračno vprašal oče.

— Moje opravilo, — je odvrnul Stjepan, oziraje se na okoli, — je tajno, partijsko . . . O tem ne kaže govoriti.

— V tej stvari ni nepartijev! — je jezno zarenčal starec. — Lahko bi bil povedal. Tujcev ni. Zdaj smo vsi partinci. Nemci so nas naučili . . .

— Da, — se je zasmajal sin. — Zdaj bi že sam dejal tako. Tudi mene so marsičesa naučili.

— A kje je Valja? Evakuirana?

— Ne . . . Tukaj je . . .

— Kje tukaj? — se je začudil starec.

— No, sploh tu . . . Kakor jaz, okrog hodi . . . — sklonil se je bliže in zašepetal: — Prav zdaj je tam . . . na neporušeni zemlji . . . Pri naših . . . Nasproti ji grem . . . Srečati se morava.

— Kaj praviš? — je zategnul Taras. — Glej si jo, Valjo! Saj je vendar ženska!

— Gotovo, saj veš da je!

— Najmlajša tudi ni!

— Prigovarjal sem jì . . . A odgovorila je, kakor ti: zdaj ni nepartijev. Pa ti gre.

— Gre! — vzklknil Taras in se udaril po kolenu. — A! Razloži mi, prosim! Meni niti besedice, niti namiga . . . pasja deca! Tega vama ne odpustim! Stjepan se je nasmehnil, rekel ni mā.

— Kako da ne vprašaš po sini? — je zagodrnjal starec. Pozabil si na očeta in na sina? Takšna sta torej . . .

— Saj vem o njem . . . nekaj malega . . . Živ je Ljonka, pa zdrav. Kajne?

— Zdrav je, res, — je odvrnil Taras in se nenadoma zdržnil . . . Postoj, postoj. Kdo pa ti je pravil?

— Nastja . . . — je komaj spravil iz sebe sin. — Včasih mi kaj piše . . . Ljudje mi prinesejo . . .

— Ta-a-ko . . . — je žalostno pokimal Taras. — Zarotnik! Nikdar ti tega ne odpustim, Stjepan! Ne oprostim, ne! A Nastjo nabijem, ko se vrnem.

— Svoj greh sem priznal, — se je zasmajal sin. — Saj vidiš, ničesar ne tajim.

— Ne tajš! Svojemu očetu da bi tajil! A kdo te je naredil človeka, kaj? Jaz, če hočeš vedeti, jaz sem te tudi vpeljal v boljševike!

— Pst!

— Mar ni res? — je vprašal šepečate še zmerom razburjeni Taras.

— Res je, oče, res. Vse je res!

— Nobenega veselja nimam z vami, vražji otroci! — je ne-popolstivo vrtal dalje. — Eden je prišel v ujetništvo, jedva se je izvlekel. Drugi se zatajuje očetu. O tretjem ni vesti. Jaz pa, stari norec, hodim po svetu sam, kakor štor.

Zopet se je ozrl k simu. V temi je komaj razločil njegov obraz, samo oči so se bleščale.

— Pa daj! — je spregovoril starec z drhtecim glasom. — Daj da se poljubiva, kakor se spodobi. — Objel je sinovo glavo, jo pritisnil k sebi in mu zašepatal naravnost v uho.

ENAKOPRAVNOST

zapršene poslednje kolone proti vzhodu, je iznenada za minuto — a ta minuta je bila dolga — občutljivo, kako mu počasi, a nezadržno, leže zemlja izpod nog . . .

— Valja! — je dejal, ne da bi se ozrl k ženi. — Zate še ni prepozno. A?

Tiho se je zasmajala.

— Zakaj ste moški vsi takšni? Za boga, hujši kot matere. Mati bi blagoslovila . . .

On je pa čutil, kako mu leže, leže izpod nog zemlja, na kateri je bilo tako lahko in prijetno živeti.

— Ce bi le odšla, Valja? Tu di brez tebe bo vse opravljeno.

— Jaz pa nočem, da bi bilo brez mene opravljeno, — je dejala in se zmračila. — Zdaj ni nepartijev . . .

Objel je ženo krog ramen, pobožal njene lase, ki so že silive. Zadnje kolone so odšle na vzhod, prah jih je požr.

Tistega večera sta Stjepan in Valja Jacenko stopila v ilegalnost — to je bilo kakor selitev na drugi svet. Stjepan je bilo težje kot Valji.

Ni se takoj zavedel tega, kar se je bilo zgodilo. Še včeraj je stopal Stjepan Jacenko, trdno, zaupljivo in zanesljivo po zemlji — danes se mora plaziti na skrivaj. Po lastni zemlji.

— Ali ste bolni? — je spoltljivo vprašal Stjepan.

— A? Da, da . . . Bolan . . . bolan sem . . . — je mrmljal brivec. — Star, majhen, neuroman človeček . . . to sem jaz . . .

Prosim . . . In ničesar na svetu ne potrebujem . . . Ničesar . . . Samo bombo. Eno bombo. Drugega ne bom rekel nič.

Stjepan se je nasmehnil. Vsi razgovori na veliki cesti so se končali s hrepencanjem po bombi, to je dobro vedel. Zato je tudi ljubil veliko cesto, ker so tu govorili ljudje prosti, se niso zatajevali, ne kakor v mestih in po vaseh, kjer ti gledajo neznanca nezaupljivo in se vnaprej boje tega, kar bo rekел, in tega, kar bo zamolčal.

Na veliki cesti govorijo vedno o bombah, in Stjepan je večkrat pomislil: če bi vsako rusko sreči, ki sovražni Nemci, vruglo na sovražnika po eno bombo — eno samo bombo, — ne bi ostalo niti sledu za nemško vojsko. A samo sovražstvo ne meče bomb, — tudi to je vedel.

Bil je neutrudljiv in strog gospodar. Najraje je sam poskrbel za vse. Ni oproščal ničesar,

Razno

HIŠA NAPRODAJ

8 sob hiša s 5 sobami in stranskim spodaj; zgoraj 3 sobe in kopališčica. Zadaj je cottage z 2 sobami. Garaža za 2 avta. Lota 85x150. Nahaja se blizu slovenske cerkve v Euclidu in transportacije. — Cena zmerna. — IV 0957.

NAZNALILO!

Naznamjam vsem, kateri ste iz zelenega Štajerja in vsem drugim Slovencem, da se zopet dobijo krvavice, rajzeve, in mesene prekajene klobase po starokrajskem okusu, in sicer pričenši v soboto 22. novembra. FRANK PRESKAR, 15917 Saranac Rd., Cleveland 10, Ohio, LI 1299.

Prodajalke

za polni ali delni čas. Prijetne delovne razmere. Tedenska plača.

McCrory's

500 Euclid
Vprašajte za Miss Blanco

R A Z P R O D A J A

KOŽ IN USNJA
za pošiljke v stari kraj

MARTIN JAKULIN
12520 Shaw Ave.

VETERAN

z ženo in osem mesecev starim otrokom želi dobiti v najem stanovanje s 4-5 sobami. Kdor ima za oddati, naj pokliče CL 9861.

POHISTVO

popravimo in novo tapetiramo na vašemu domu. Damo nove trivneste vzmeti in dobro napolnjene sedeže, itd. Pokličite

SW 6890

1142 E. 66 St.

MOŽ IN ŽENA

SREDNJE STAROSTI, ŽELITA
dobiti v najem stanovanje s 4 sobami in kopališčico; od E. 55 St. naprej. Oba zaposlena. Naslov se naj pusti v uradu tegu lista.

NUJNO POTREBUJEM

stanovanje ali apartmán. Žena in otrok sta sedaj drugje. Najraje bi radi na vzhodni strani, toda vzame se stanovanje kjer koli. Sem stalno zaposlen.

Mr. Carson, FA 7878 do 5. zv.

AC 4868 po 5. zv.

STANOVANJE V NAJEM

V najem se odda stanovanje s 7 sobami na farmi v Euclidu. Podrobnosti se poizvede po 6. uri zvezcer. Pokličite

IV 6662

ne sebi ne drugim. Marsikdaj je ustavil avto na poti, izstopil ter zaklical: "Ne orji tako! Tako ne gradimo mostov! Tako ne narediš brane! Storite tako in tako. Vpričo mene. Da vidim!" Ljudje niso vprašali, s kakšno pravico jim ukazuje ta neznan, krepki možkar. Iz njegovega velikega, mogočnega telesa je kipela struja oblasti. V njegovem globokem in silnem glasu je bila oblast. V njegovih ukazajočih, ostrih, plamenečih očeh je bila oblast. In ljudje so ga krotko ubogali.

Zdaj pa mora Stjepan krčiti svoje veliko telo. Zdaj mora biti neopažen. Naučiti se mora šepetajočega govorjenja. Molčati, čeprav bi duša najraje vplila in jokala. Ugasnitvi oči, da skrije v poslušnem telesu svojo neposlušno dušo.

Samo to ve Stjepan, koliko truda in muke ga je veljalo. In Valja! — V dolgih letih družinskega življenja si nista bila tako blizu, kakor danes. Valja je vse videla, vse razumela.

— Kako bova' začela, Valja? — jo je vprašal prvi dan njene ilegalne življenja. Vprašal je kakor mimogrede, brezbrizno, kakor da ne vprašuje nje, marveč samega sebe na glas, a ona je slišala in razumela: zmedel se je Stjepan, ne zna . . . muči se . . .

Da, zmedel se je . . .

Poprej je vedno vedel, kako je treba začeti, kako spraviti v telo veliki, ogromni stroj svogega aparata. In noč in dan se je tresel, drdral pri vhodu motor zapršenega, z blatom oškropljenega "sinjega ekspreza". Trepetale so gospodine v telefonski centrali. Stotine ljudi so bile pod njegovo oblastjo in čakajo na njegovega poveljnika.

Zdaj pa je bil Stjepan sam. Sam z Valjo. Majhno, suho žensko. In tam nekje v nočni temini sedi še kakih deset takšnih, kot on, skriti po razpokah čakajo; pride človek, ki bi povedel, kako je treba stvar začeti. Ne vedo, kdo je ta človek.

Da, zmedel se je . . .

Poprej je vedno vedel, kako je treba začeti, kako spraviti v telo veliki, ogromni stroj svogega aparata. In noč in dan se je tresel, drdral pri vhodu motor zapršenega, z blatom oškropljenega "sinjega ekspreza". Trepetale so gospodine v telefonski centrali. Stotine ljudi so bile pod njegovo oblastjo in čakajo na njegovega poveljnika.

Zdaj pa je bil Stjepan sam. Sam z Valjo. Majhno, suho žensko. In tam nekje v nočni temini sedi še kakih deset takšnih, kot on, skriti po razpokah čakajo; pride človek, ki bi povedel, kako je treba stvar začeti. Ne vedo, kdo je ta človek.

Da, zmedel se je . . .

Poprej je vedno vedel, kako je treba začeti, kako spraviti v telo veliki, ogromni stroj svogega aparata. In noč in dan se je tresel, drdral pri vhodu motor zapršenega, z blatom oškropljenega "sinjega ekspreza". Trepetale so gospodine v telefonski centrali. Stotine ljudi so bile pod njegovo oblastjo in čakajo na njegovega poveljnika.

Zdaj pa je bil Stjepan sam. Sam z Valjo. Majhno, suho žensko. In tam nekje v nočni temini sedi še kakih deset takšnih, kot on, skriti po razpokah čakajo; pride človek, ki bi povedel, kako je treba stvar začeti. Ne vedo, kdo je ta človek.

Da, zmedel se je . . .

Poprej je vedno vedel, kako je treba začeti, kako spraviti v telo veliki, ogromni stroj svogega aparata. In noč in dan se je tresel, drdral pri vhodu motor zapršenega, z blatom oškropljenega "sinjega ekspreza". Trepetale so gospodine v telefonski centrali. Stotine ljudi so bile pod njegovo oblastjo in čakajo na njegovega poveljnika.

Zdaj pa je bil Stjepan sam. Sam z Valjo. Majhno, suho žensko. In tam nekje v nočni temini sedi še kakih deset takšnih, kot on, skriti po razpokah čakajo; pride človek, ki bi povedel, kako je treba stvar začeti. Ne vedo, kdo je ta človek.

Da, zmedel se je . . .

Poprej je vedno vedel, kako je treba začeti, kako spraviti v telo veliki, ogromni stroj svogega aparata. In noč in dan se je tresel, drdral pri vhodu motor zapršenega, z blatom oškropljenega "sinjega ekspreza". Trepetale so gospodine v telefonski centrali. Stotine ljudi so bile pod njegovo oblastjo in čakajo na njegovega poveljnika.

Zdaj pa je bil Stjepan sam. Sam z Valjo. Majhno, suho žensko. In tam nekje v nočni temini sedi še kakih deset takšnih, kot on, skriti po razpokah čakajo; pride človek, ki bi povedel, kako je treba stvar začeti. Ne vedo, kdo je ta človek.

Da, zmedel se je . . .

Poprej je vedno vedel, kako je treba začeti, kako spraviti v telo veliki, ogromni stroj svogega aparata. In noč in dan se je tresel, drdral pri vhodu motor zapršenega, z blatom oškropljenega "sinjega ekspreza". Trepetale so gospodine v telefonski centrali. Stotine ljudi so bile pod njegovo oblastjo in čakajo na njegovega poveljnika.

Zdaj pa je bil Stjepan sam. Sam z Valjo. Majhno, suho žensko. In tam nekje v nočni temini sedi še kakih deset takšnih, kot on, skriti po razpokah čakajo; pride človek, ki bi povedel, kako je treba stvar začeti. Ne vedo, kdo je ta človek.

Da, zmedel se je . . .

Poprej je vedno vedel, kako je treba začeti, kako spraviti v telo veliki, ogromni stroj svogega aparata. In noč in dan se je tresel, drdral pri vhodu motor zapršenega, z blatom oškropljenega "sinjega ekspreza". Trepetale so gospodine v telefonski centrali. Stotine ljudi so bile pod njegovo oblastjo in čakajo na njegovega poveljnika.